

بار دیگر: جنایت در فلسطین

استقلال فلسطین اعلام شود و در سطح بین المللی برسمیت شناخته شود. تشکیل یک فلسطین مستقل اجازه میدهد معضلات اجتماعی اساسی تر، تضادهای طبقاتی، جدال چپ و راست و ترقی خواهی و ارتجاع در هر دو جامعه، بیش از پیش از زیر سایه مساله ملی خارج گردد و به پیش رانده شود. اجازه میدهد سیر تحولات اوضاع منطقه چهارچوبی سیاسی تر بخود بگیرد و فضا برای عمل مستقیم و موثر توده مردم و جنبشهای سیاسی آنها بازتر شود. تشبثات راست یهودی و اسلامی و نیروهای مرتجع قومپرست علیه صلح طلبی مردم باید خنثی بشود.

حزب کمونیست کارگری، دوشادوش همه انسانهای آزادیخواه جهان، جنایات دولت اسرائیل علیه مردم فلسطین و همدستی و همراهی آمریکا و غرب در این اعمال وحشیانه و ضد انسانی را قاطعانه محکوم میکند. به این توحش باید خاتمه داد.

حزب کمونیست کارگری ایران
۴ اکتبر ۲۰۰۰

را دستمایه حفظ حاکمیت استبدادی و ارتجاعی خود بر مردم کشورهای خویش کرده اند. جریانات مرتجع اسلامی که تخم نفرت قومی و مذهبی میپاشند و بر نفرت سرمایه گذاری میکنند، و گروههای ناسیونالیست عرب که بعنوان نمایندگان خودگمارده مردم ستمدیده فلسطین در معاملات و مذاکرات جاری طرح تشکیل یک کشور اختناق زده عربی دیگر، یک عراق و مصر و اردن دیگر، را دنبال میکنند.

صلح واقعی در فلسطین فقط میتواند صلحی به رهبری آزادیخواهان در منطقه باشد. یک صلح چپ، صلحی که انترناسیونالیسم کارگر و انساندوستی و برابری طلبی عمیق مردم منطقه ضامن آن باشد. چنین صلحی بدون یک مقابله کارساز طبقاتی در هر دو کمپ، بدون تفوق سیاسی جدی افق چپ، در اسرائیل و در فلسطین و کشورهای عربی، حاصل نمیشود.

با این وجود، مذاکرات جاری صلح، با همه خصلت بورژوازی، مافوق مردمی و امپریالیستی اش، از آنجا که میتواند به تشکیل یک دولت مستقل فلسطینی منجر شود، باید به نتیجه برسد. باید

و فلسطین است. اما سرنوشت این مردم در هر دو سو بازیچه جنگ قدرت میان دولتها و احزاب و گروههای ناسیونالیست و قوم پرست و مذهبی است. در یکسو یک کشور قومی-نژادی-مذهبی توسعه طلب و تجاوزگر قرار دارد که بیحقوقی و بی ارزشی مردم عرب را بر منشور هویت و موجودیت سیاسی خود حک کرده است. اگرچه مانع اصلی در برابر روند مذاکرات صلح کنونی فعلا جناح راست قدرتمند اسرائیل است، اما ارتجاع اسرائیل نه از راست شروع میشود و نه به راست ختم میشود. اسرائیل رسماً و بنا به تعریف یک نظام قومی و نژادی و ضد عرب است. گوشه مهمی از نبرد برای صلح در منطقه، مبارزه طبقه کارگر و جنبش کمونیستی در اسرائیل برای ایجاد یک نظام سکولار و غیر قومی و غیر مذهبی در این کشور است. این یک شرط حیاتی صلح واقعی و پایدار در خاورمیانه است.

در جبهه مقابل، کلکسیونری از نیروهای ارتجاعی حکم میرانند. دولتهای مستبد در کشورهای عربی که سالها مساله فلسطین و شکاف میان اعراب و اسرائیل

کشتار بیش از ۷۰ فلسطینی و در میان آنها نوجوانان و کودکان خردسال، توسط نیروهای اسرائیلی بشریت آزادیخواه را بهت زده کرده است. تصویر کودک ۱۲ساله ای که در آغوش پدر مجروحش جان میدهد قلب جهان را میفشرد. شرم آور است که آمریکا و سیاستمداران و رسانه های غربی که هر جمله سخنرانی میلوسوویچ در مونته نگرو را بعنوان سند جنایتی دیگر علیه بشریت در شبپور میکنند، بخون کشیده شدن اعتراض مدنی شهروندان ستمدیده یک کشور و قتل عام مردم بی دفاع توسط سربازان و تانکها و هلیکوپترهای یک دولت اشغالگر جلوی دوربینهای تلویزیونی رسانه های بین المللی را اینچنین ماستمالی میکنند و درز میگیرند. اینبار پرووکاسیون شارون رهبر قومپرست حزب دست راستی لیکود چاشنی این فاجعه بود، و اگر واقعا در این جهان جایی محکمه ای هست که در آن کسانی را بجرم جنایت علیه بشریت محاکمه میکنند، اما جای چنین کسانی آنجاست. اما ریشه ها عمیق تر است. این سرزمین فجایع است. صلح خواست انکار ناپذیر توده مردم اسرائیل

تحصن موفقیت آمیز کارگران

فولاد اهواز برای دریافت حقوق معوقه

اعتراضات کارگری برای دریافت حقوق معوقه گسترش می یابد

اشکال دیگری اعتراضات خود را ادامه دهند.

در هفته گذشته کارگران مجتمع صنعتی شباب در غرب کرمانشاه، کارگران کارخانه تخته سه لای ساری، کارکنان شهرداری اروندکنار آبادان و کارگران کارخانه های نساجی شماره ۲ و ۳ قائم شهر نیز با تجمع و تحصن در برابر ادارات دولتی به دستمزدها و بن های پرداخت

صفحه ۳

پیوستند. با پافشاری و حرکت همبسته کارگران، دو روز پیش کتانی رئیس مجتمع قول داد که بدهی مجتمع به کارگران بابت طبقه بندی مشاغل را طی اقساط میپردازد. اما از آنجا که کتانی تاکنون چندین بار زیر قول و قرارهای خود زده است، کارگران به قول او اعتماد نمیکنند و تصمیم دارند به

اعتراض ۴۰۰۰ کارگر مجتمع فولاد برای اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و سایر خواستههای رفاهی همچنان ادامه دارد. از دو هفته قبل کارگران قسمت ذوب دست به اعتراض زدند و از رفتن به سالن غذاخوری و خوردن غذا خودداری کردند. بتدریج سایر قسمتها به این اعتراض

۱۴۰ نفر از کارگران بخش تعمیر و نگهداری کوره ها در مجتمع صنعتی اهواز روز دوشنبه ۲ اکتبر در مقابل در ورودی مجتمع اجتماع کردند و خواهان پرداخت هفتاد روز حقوق معوقه خود شدند. تجمع کارگران از اول صبح شروع شد و تا ساعت چهار بعد ازظهر، بعد از اینکه حقوق معوقه آنها پرداخت شد، پایان یافت.

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

آزادی زندانیان سیاسی خودی!

جمهوری اسلامی، که بقول خودشان اگر سالهای حضور در جبهه شان را جمع بزنند چند برابر طرف مقابل خواهد بود، امروز در همان اوینی در بند هستند که احمد پابلی ها (البته در شرایطی به مراتب وحشتناکتر) حبس شده اند. این ها اعتراضشان به وجود زندانی سیاسی نبود. به نوع "خودی" زندانی سیاسی اعتراض داشتند و خواهان "اعاده حیثیت" از "اصلاح طلبان دریند" بودند. و اینها تازه جزو بخش های فعال و معترض دوم خرداد هستند. لابد اینگونه حرکات ترجمه عملی انتقاد ایشان از "آرامش فعال" و نمونه زنده نوع فعالیتی است که در مقابل آن پیشنهاد میکنند. جناح سربیکلا مانده دوم خرداد (بویژه دوم خردادی های خارج از قدرت نظیر طیف اکثریت) با تمام وجود برای چنین حرکتی هورا میکشد و به مردم ایران نوید میدهد که دوم خرداد علاوه بر وادان در بالا یک چنین رشادتهایی از پایین هم به خرج میدهد. واقعا که ترحم بر انگیز اند.

مردم و کمونیستها نه فقط برای آزاد کردن همه زندانیان سیاسی در بند جمهوری اسلامی قاطعانه مبارزه میکنند، بلکه با سرنگونی این رژیم و برپاکردن جامعه ای آزاد و برابر به خیلی از این حضرات شانس رها شدن از دنیای تنگ و رقت آورشان را اعطاء میکنند.

ب) این روزها روزنامه ها و نشریات دوم خردادی از وضع "اصلاح طلبان دریند" خبر میدهند و اینکه تحت فشار هستند. در هفته گذشته اجتماعی از سوی دوم خردادی های منقد خط رسمی و مسلط این جریان، تحت عنوان "دفاع از حقوق طلایه داران اصلاحات" در دانشگاه شریف برگزار شد. سخنرانان ضمن انتقاد از استراتژی "آرامش فعال"، از وضعیت بلاتکلیف و یا فشارهای زندان بر کسانی چون گنجی، باقی، عبدالله نوری، شمس الواعظین و زیدآبادی سخن گفتند، به عملکرد قوه قضاییه اعتراض کردند و خواهان "اعاده حیثیت (!)" از زندانیان سیاسی شدند.

طبعاً رفتار جنایتکارانه جمهوری اسلامی در زندانها، غیر انسانی و محکوم است. اما این خانم ها و آقایان به اینکه هم اکنون هزاران نفر فعالین وقایع ۱۸ تیر، خلخال، آبادان، خرم آباد و اعتراضات مشابه، رهبران کارگری، کمونیستها و انقلابیون در زندان بسر میبرند، هرروز شکنجه میشوند، حکم های طولانی گرفته اند، مخفیانه اعدام میشوند و غیره، اعتراضی بر زبان نیاوردند. اعتراض آنها به این بود که چرا حضرات "اصلاح طلب" دوم خردادی این سربازان فداکار و صدیق جمهوری اسلامی در سرکوبهای سال ۶۰، کشتار انقلاب فرهنگی و خلاصه سالها خفقان و سرکوب

مصطفی صابر
mosaber@yahoo.com

مجلس مشورت کند. برخی خبرها حاکی بود که فراکسیون اعلام نشده ای متشکل از کارگزاران و روحانیون مبارز به وزیر پیشنهادی رای منفی دادند. بهزاد نبوی سعی کرد بگوید که مساله اختلافات حزبی نبوده است و هر کس به میل خود رای داده است. اما یادداشت همشهری با عنوان "بلوغ سیاسی" که صراحتاً گفته بود همانطور که خاتمی حق دارد وزیری را پیشنهاد کند، مجلس هم مختار است که آنرا قبول نکند، تردیدی باقی نمی گذاشت که عدم رای به وزیر نوعی تسویه حساب و یا نمایش قدرت درونی دوم خرداد بود. همشهری آنرا نشانه "استقلال" مجلس خواند! اما بعد از سرفروود آوردن در برابر "حکم ولایتی" خامنه ای، مجلس دوم خرداد اکنون بی اهمیت تر از آنست که کسی حتی "استقلال" (یا صحیح تر آشفتگی و اختلافات شدید) آنرا جدی بگیرد.

خرم آباد و "بلوغ" مجلس

دعوا بین تحکیم وحدت و اوباش جناح راست بود، دروغ بود. گرچه هنوز هم مقامات جمهوری اسلامی سعی بسیاری میکنند تا در گزارشهایشان تعداد دستگیر شدگان، تعداد شرکت کنندگان در تظاهرات های متعدد، شعارها و درجه رادیکالیسم مردم را قلم بگیرند و مسکوت بگذارند، اما هرچه بیشتر در باره خرم آباد حرف میزنند، نقش نیروی سوم یعنی مردم بویژه جوانان که علیه کل جمهوری اسلامی به میدان آمدند عیان تر میشود.

رای منفی مجلس اسلامی به وزیر پیشنهادی خاتمی برای وزارت پست و تلگراف و تلفن، سبب دلخوری خاتمی و بخش هایی از دوم خرداد شد. جناح راست شادی و هلهله اش را پنهان نکرد. کیهان از قول یک خواننده اش نوشت: ارگان سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی صراحتاً نوشته بود که خاتمی قادر به پشرد اصلاحات نیست و حالا با رای ندادن به وزیر پیشنهادی خاتمی ترمز قطار دوم خرداد را کشیده اند تا خاتمی را از آن پیاده کنند. برخی نمایندگان به صراحت گفتند که میخواهند به خاتمی بگویند که حواسش باشد و سر خود تصمیم گیری نکند و با

بعد از چند هفته، خرم آباد همچنان در راس اخبار است. انتشار گزارشهای مختلف، برپایی جلسات متعدد، اظهار نظرهای گوناگون و یک دعوی تمام عیار دو جناح حول آن همچنان ادامه دارد. ظاهراً جمهوری اسلامی دنبال کسانی میگردد که باعث شدند "غانله خرم آباد" بوجود بیاید. جناح راست انگشت اتهام بسوی وزارت کشور و تحکیم وحدت نشانه میبرد و آنها را به دادگاه و مجازات تهدید میکند. وزارت کشور در دفاع از خود برای اولین بار رسماً اعلام میکند که سپاه پاسداران و بسیج در سازماندهی گله های حزب الله دست داشته اند و ناگزیر میشود بگوید که "آشوب" های خیابانی بعد از خروج تحکیم وحدتی ها از شهر و بطور مشخص در اعتراض به تظاهراتهای بسیجی ها و پاسداران لباس شخصی صورت گرفته و دامنه پیدا کرده است. هرچه هردو طرف بیشتر توضیح میدهند بیشتر معلوم میشود که سناریوی ریاکارانه ای که روزهای اول نه فقط از جانب جناح های حاکم که دوم خرداد خارج کشور و رسانه های فارسی زبان هم دم گرفته شده بود که در آن وقایع خرم آباد محدود به

در دفاع از پناهجویان

مینا احدی

حمله وحشیانه نیروهای پلیس به دو خانواده لیبیایی در هایم پناهندگان بودند، نفرت شان را از پلیس و دولت آلمان بخاطر زیر پا گذاشتن حقوق اولیه انسانها اعلام کردند.

در هر دو میتینگ نمایندگان سازمانهای مدافع حقوق پناهندگی و سازمانهای مترقی از کشورهای مختلف با این اعتراضات اعلام همبستگی کردند. سخنرانی نماینده یکی از سازمانهای آفریقایی مدافع پناهنده در مقابل پارلمان آلمان و در میتینگ ما موجی از احساسات انسانی را در بین تظاهرکنندگان بر انگیخت گفت: "ما حقمان را گدایی نمیکشیم. ما انسانهایی هستیم

روزهای جمعه و شنبه ۲۹ و ۳۰ سپتامبر در برلین و سویکاو در آلمان، به فراخوان ما صدها نفر به خیابان آمدند و در دفاع از حقوق پناهندگان تظاهرات کردند. در برلین در مقابل پارلمان آلمان مردم به تحقیر و توهین مقامات دولتی، به رفتارسهل انگارانه و غیر انسانی ادارات نسبت به خود و سرنوشتشان، به جوابهای ردی مداوم افزایش یابنده و به دیپورت بیشرمانه پناهندگان به جهنم جمهوری اسلامی اعتراض کردند. در سویکاو مردمی که خود شاهد

صوف حزب، فدراسیون و سازمان جوانان کمونیست بودیم. پیام مجدد ما به همه پناهجویان اینستکه ما در این مبارزه شما پناهجویان را تنها نمیگذاریم. تجربه همین دو میتینگ اخیر اثبات کرد که ما میتوانیم موفق شویم و باید بکوشیم که دولتهای اروپایی را با سیاستهای ضد انسانی شان عقب برانیم.

در آلمان بدنبال این اخطار به دولت و بدنبال پیگیری نتایج مذاکره نمایندگان ما با دو نفر از اعضای پارلمان این کشور، همچنانکه قبلاً اعلام کرده ایم بعنوان دومین اقدام در دو نقطه آلمان دست به تحصن خواهیم زد. ما از همه پناهجویان و مردم معترض میخواهیم که به این حرکت ما ملحق شوند.

تلخیص از انترناسیونال هفتگی

سومالی. این معضل زنانه است که با تحمل مشقات فراوان از آپارتاید وحشیانه جنسی و معضلات بیشمار موجود به آلمان گریخته اند. حزب کمونیست کارگری مصمم است که در این زمینه از همه امکانات برای حقوق انکار ناپذیر این انسانها استفاده کند. ما بهمراه صدها و هزاران پناهنده به صف این مبارزه قدم گذاشته ایم و مصممیم در مقابل دولت آلمان، دول اروپایی و سیاستهای ضد پناهندگی آنها بایستیم.

حزب کمونیست کارگری ایران به محل توجه و نقطه امید صدها و هزاران پناهجویی تبدیل شده است که روزانه در آلمان و دیگر کشورها برای حقوق مسلم خود مبارزه میکنند. ما در جریان دو میتینگ آخر خود در برلین و سویکاو شاهد پیوستن دهها نفر به

"راهی جز انقلاب باقی نمی ماند"

علی جوادی
ali_javadi@yahoo.com

خواهند شد زنده از زیر آب سر بیرون آورند؟ هاشم آغاچری میگوید: "عده‌ای میگویند این کار بی فایده است و آخرش ما به بن بست میرسیم و راهی جز انقلاب باقی نمی‌ماند."
واقیعی است. "راهی جز انقلاب" نیست.

"نه بزرگ دوم خرداد"

محمد حسین ادیب در نشریه حیات نو با این مشاهده اقتصادی شروع میکند. "متوسط حقوق کارمندان در سال گذشته ۷۰ هزار تومان بوده است" و اضافه میکند اما "حداقل درآمد لازم یک خانواده ۵ نفری در سطح "متوسط پایین" ماهانه ۱۴۰ هزار تومان است." این یک مشاهده از واقعیت فلاکت بار واقعیت اقتصادی مردم در جامعه است. حال ببینید کارشناس دوم خردادی ما می‌خواهد چه نتیجه‌ای از این مشاهده بگیرد. آیا قرار است چاره‌ای برای این موقعیت خرد کننده توده‌های مردم بیاید؟ آیا قرار است پیشنهاد کند تا وضعیت حقوق و مزایای حقوق بگیران متناسب با نیازمندیهای زندگی انسانی یک خانوار تعیین گردد؟ آیا قرار است خواهان افزایش دستمزدها شود؟ خیر! برعکس. میگوید: "سطح توقع مردم با امکانات دولت تناسب ندارد و راه حل نیز به همین میزان ساده، صریح و روشن است. توقع مردم از دولت باید به نصف کاهش یابد." از قرار "شفافیت" و "صراحت" از ویژگی‌های نیروهای این جنبش است. باید "سطح توقع مردم" را کاهش داد؟ و بلافاصله می‌پرسد: "اما چگونه و با چه مکانیزمی میتوان سطح توقعات مردم از دولت را به نصف کاهش داد، و آیا مردم چنین کاهشی را بر نمی‌تابند؟ آیا سیاست سرکوب و دستگیری و ارباب کارآیی خود را از دست داده است؟ آیا دیگر نمیتوان با توسل به لشکر اوپاش سپاه و بسیج و ارتش و ساوا "توقع مردم" را به "نصف کاهش داد؟" جناح

خاتمی معتقد است هرگونه دخالت مستقیم و آشکار دستگاه سرکوب منجر به جری تر شدن مردم و لاجرم برهم خوردن توازن قوای فعلی خواهد شد. حسین ادیب راه چاره را در دخالت مجلس "اصلاحات" میداند. می‌افزاید دولت "باید به مردم "نه" های بزرگ بگوید و بهتر است این "نه" را مجلس به مردم بگوید و نه دولت." اما چگونه ایشان به صرافت این نقش برای مجلس رسیده است؟ چرا مجلس "اصلاحات" و نه دولت "اصلاحات"؟ میگوید: "ایجاد یک خط حائل بین دولت و مردم به نام مجلس مکانیزم مناسبی برای انتقال "نه" های بزرگ به جامعه است." اما شرط موفقیت مجلس در این ارتباط چیست؟ می‌افزاید: "هر اندازه این مجلس مردمی تر باشد و هر اندازه جامعه احساس کند ساخت مجلس به ساخت اجتماعی نزدیک تر است، مردم با قوت بیشتری به مجلس اعتماد میکنند و هر اندازه اعتماد عمومی به مجلس بیشتر باشد از شدت تنش اجتماعی برگرفته از کاهش خدمات دولتی کاسته خواهد شد." سیاستی گویاست. اما این آقا صرفا کارشناس مسائل میکرو اقتصادی و لاجرم کوتاه مدت اقتصادی نیستند. نگاهی هم به مسائل و تصمیمات دراز مدت تر و استراتژیک دوم خرداد دارند. از اینرو به فکر مصافهای جناح خاتمی و جنبش دوم خرداد در سالهای آتی هستند! میگوید: "سیاستمداران به خاطر داشته باشند رییس قوه مجریه و مجلس در ۵ سال آینده باید به مردم "نه" های بزرگ بگویند، لذا هر جناحی که می‌خواهد فضای سیاسی را در اختیار داشته باشد باید برای گفتن "نه" های بزرگ به مردم آماده باشند."
به فلاکت کشاندن مردم جنایت است. وقتی در فردای سقوط و اضمحلال رژیم اسلامی سران این رژیم را به جرم جنایت برعلیه بشریت، بجرم اعدام و شکنجه مردم به پای میز محاکمه میکشاندند، کسانی که چنین سرنوشت اقتصادی‌ای را برای مردم رقم می‌زنند را هم باید کنارشان بنشانند.

درگیریهایی این دو صف را چنین تبیین کرد: "آنچه امروز به عنوان استراتژی "مبارزه فعال" تبلیغ میشود، یک شعار کودکانه است. این شعار کودکانه از سر ناآگاهی است یا تبانی؟ آینده حقایق را نشان خواهد داد." هشدارهای علی افشاری از مرکزیت دفتر تحکیم وحدت که "استراتژی انفعالی، در سطح کلان، جریان اصلاحات را از موضع خلاق خارج میکند" نیز موثر نیفتاد. سیاست "پالایش صف اصلاح طلبان" در دستور قرار گرفت. اکثریتی ها و توده‌های و برخی دیگر از جریانات از این جنس بار دیگر دست خالی و ناکام به ناچار در صف مخالفت خوانی با جناح غالب دوم خرداد و جناح خاتمی قرار گرفتند. اما این بن بست و متعاقبا شکاف، خلائی را در میان این صف پدید آورده است. ائتلافی که با عروج پدیده خاتمی شکل

از صفحه ۱
کارگران فولاد
نشد خود اعتراض کردند. دستمزد هزاران کارگر شرکت سایبر واقع در جاده ایذه - شهر کرد نیز حدود سه ماه است پرداخت نشده است. کارگران این مجتمع در ماههای گذشته مبارزات قدرتمندی برای دستمزدهای معوقه سازمان داده اند و هربار موفق شده اند بخشی از دستمزد خود را از شرکت بگیرند. اکنون نیز ناراضیاتی در میان کارگران این شرکت در حال گسترش است.
صدها هزار کارگر ماهها و بعضا بیش از دو سال است دستمزد خود را دریافت نکرده اند. ابعاد این مساله مرتبا در حال افزایش است. بیکاری میلیونی و عدم پرداخت دستمزدها در کنار گرانی روزافزون کالاهای اساسی فلاکت بیسابقه‌ای را به میلیونها نفر از خانواده های

کارگری و اقشار زحمتکش جامعه تحمیل کرده است. زندگی بسیاری از کارگران متلاشی شده و با شروع مدارس دهههزار کودک از تحصیل محروم شده اند و دهههزار خانواده امکان تهیه لوازم ساده تحصیلی کودکانشان را نداشته اند. و این در حالی است که سود کارفرماها مرتبا افزایش یافته و همراه صدها میلیون دلار صرف گله آخوند، نیروهای نظامی و انتظامی و دم و دستگاه سرکوب میشود. همین چند هفته پیش اعلام شد که جمهوری اسلامی تصمیم به گسترش نیروهای سرکوب گرفته و بودجه کلانی را به این امر اختصاص داده است. به میدان آمدن متحدانه طبقه کارگر و پیشروی سیاسی این طبقه شرط بهبود جدی در وضعیت اقتصادی کارگران است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۳ مهر ۱۳۷۹ - ۴ اکتبر ۲۰۰۰

**انترناسیونال هفتگی را در ایران
و خارج تکثیر و پخش کنید**

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

رادیو انترناسیونال یکساله شد

سوسیالیستی دفاع میکند.

ما تلاش میکنیم که پرده ابهام و تحریفاتی که رسانه های دیگر روی مسائل میکشند را کنار بزنیم و حقایق را به مردم نشان دهیم. تلاش میکنیم که حقایقی که پشت مسائل سیاسی، اجتماعی و فرهنگی وجود دارد را بیرون بکشیم و بیان کنیم. رادیو انترناسیونال به این معنی کاملاً با رادیوهای فارسی زبان موجود فرق میکند. رسانه های موجود یا به یک دولت معین وابسته اند و یا به خبرگزاریهای بزرگ بین المللی. اینها منافع کاملاً متفاوتی دارند. تحلیلها و تفسیرها و حتی گزارش های خبری که توسط این رسانه ها منعکس میشود تحت تاثیر این منافع است، و در جهت تحقق این منافع تهیه میشوند.

ما تلاش میکنیم که حقایق مسائل را بیرون بکشیم و عیان کنیم. منافع ما منافع مردم، منافع کارگران و هدف ما آزادی و برابری است. و برنامه های ما در جهت تامین این منافع و اهداف تهیه میشوند. تلاش ما در این یک سال در این جهت بوده است.

علی جوادی - تا چه اندازه فکر میکنید موفق بوده اید؟ مشکلات و موانعی که در مقابل کارتان بوده چیست؟ آذر ماجدی - اگر از مشکلات بخواهم شروع کنم، مشکل اصلی وقت کم رادیو است. این مساله از طرف بسیاری از شنوندگان هم مطرح شده است. شنوندگان بسیاری از ما خواسته اند که

بخش هایی از گفتگوی رادیو انترناسیونال با آذر ماجدی

علی جوادی - گفتگویی داریم با آذر ماجدی، مدیر رادیو انترناسیونال بمناسبت سالگرد رادیو. یک سال از شروع کار رادیو انترناسیونال میگذرد، این یکسال را چگونه ارزیابی میکنید؟ آذر ماجدی - بنظر من اولین سال کار رادیو انترناسیونال در مجموع موفقیت آمیز بوده است. رادیو انترناسیونال توانسته شنوندگان بسیار زیادی پیدا کند، و تماس های زیادی با شنوندگانش برقرار کرده است. ما موفق شدیم که یک رادیوی متفاوت، یک رادیوی آلترناتیو، یک رادیوی چپ، یک رادیوی سوسیالیستی را بمدت یکسال راه ببریم. توانستیم نظرات کاملاً متفاوتی از رادیوهای موجود را بیان کنیم و با استقبال گرم و وسیعی در میان مردم مواجه شویم.

علی جوادی - رادیو انترناسیونال تلاش میکند که چه سیاست ها و نقطه نظراتی را مطرح کند؟ سیاست عمومی و کلی رادیو انترناسیونال را چگونه توضیح میدهید؟

آذر ماجدی - اگر بخواهم خیلی خلاصه بیان کنم همان توضیحی که در معرفی رادیو انترناسیونال در اوایل کار رادیو عنوان میکردیم را اینجا تکرار میکنم: رادیو انترناسیونال یک رادیوی حقیقت جو است، صدای آزادی، صدای انسانیت، صدای کارگر است. رادیو انترناسیونال یک رادیوی چپ است و از نظرات

انترناسیونال منحصر بفرد است و با رادیوهای دیگر فرق دارد. از این زاویه هم اگر نگاه کنیم ما تا حد زیادی در کارمان موفق بوده ایم.

علی جوادی - چه انتظارات و توقعاتی از شنوندگان رادیو انترناسیونال دارید؟

آذر ماجدی - تماس بیشتر. دخالت بیشتر. ما هر روز در برنامه هایمان از مردم میخواهیم که با ما تماس بگیرند. میدانیم که هزینه تلفن از ایران بسیار بالاست، ضمناً متوجه هستیم که تماس با رادیوی ما ممکن است خطراتی را متوجه شنونده بکند، ما انتظار مکالمات طولانی نداریم، دوستان میتوانند به پیغامگیر ما زنگ بزنند و یک پیام یک یا دو دقیقه ای بگذارند. این تماس ها بما کمک میکند که تصویر روشن تری از انتظارات و نیازهای مردم پیدا کنیم. و بتوانیم خواستهای مردم را در برنامه هایمان منعکس کنیم. امکان ارسال فکس و ای میل هم البته وجود دارد.

علی جوادی - شنوندگانی که با رادیو تماس میگیرند درباره رادیو چه نظری دارند؟

آذر ماجدی - اکثریت قریب به اتفاق آنها تعریف از رادیوست. دوستان زیادی گفته اند که از اینکه چنین رادیویی وجود دارد بسیار خوشحالند، رادیو را خیلی دوست دارند، حتی شنوندگانی بوده اند که برای ما نوشته اند که با شروع بکار رادیو انترناسیونال از تنهایی درآمده اند، دوستانی گفته اند که چنان به رادیو خو گرفته اند که تا زمان پخش رادیو ساعت شماری میکنند، همگی بما میگویند که دستتان درد نکند، خسته نباشید. شنوندگانی میگویند

که حقایقی را از ما میشوند که از هیچ رسانه دیگر نمیتواند بشنوند. یکی از برنامه های ما که با استقبال زیادی روبرو شده است بحث های ما درباره مارکسیسم است، چه پخش سمینارهای کمونیسم کارگری در انجمن مارکس، و چه مصاحبه هایی که درباره نظام سرمایه داری، کارمزدی، سوسیالیسم و غیره داشته ایم.

پخش موزیک مدرن در رادیو یکی از نکات مورد توجه و علاقه شنوندگان ماست.

شنوندگان میگویند که افراد زیادی را میشناسند که به رادیو انترناسیونال گوش میدهند. مطلع شده ایم که در موارد بسیاری شنوندگان بطور دستجمعی به رادیو گوش میدهند. تعدادی برنامه ها را برای شنیدن دوباره ضبط میکنند. همچنین از کانال های مختلفی به اطلاع ما رسیده است که رادیوی ما بخصوص در میان جوانان بسیار محبوب است.

علی جوادی - برنامه های آتی رادیو چه خواهد بود و آیا تغییری در برنامه ها پیش خواهد آمد؟ آذر ماجدی - همانطور که گفتم مدت پخش برنامه های ما بزودی به ۴۵ دقیقه افزایش پیدا میکند. برنامه ها از این زمان به دو بخش مسائل روز و بحث های تخصصی تر درباره مسائل مختلف سیاسی، اجتماعی و غیره تقسیم میشود. ما از مفسران و یا رهبران سیاسی دعوت میکنیم که در برنامه ما شرکت کنند و با آنها درباره مسائل بحث و گفتگو خواهیم داشت. بخش دوم برنامه ها به برنامه های کارگری، زنان، مارکسیسم، معرفی فعالیت احزاب، حقوق مدنی، مسائل فرهنگی و اجتماعی مختلف اختصاص پیدا میکند.

Website:

www.haftegi.com

Email:

haftegi@yahoo.com

Fax: 0044-8701207768

Address:

BM Box 8927

London

WC1N 3XX

England

www.haftegi.com

www.wpiran.org

www.rowzane.com

www.hambastegi.org

انترناسیونال هفتگی

Bank Account:

Z.I. Konto:

520 5164 008

BLZ: 10090000

Beliner Volksbank

Germany

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت

www.iwsolidarity.com

www.medusa2000.com

www.marxsociety.com

www.kvwpiran.org

اصغر کریمی رئیس هیات دبیران 0044-771 4097928

آذر مدرسی دبیر تشکیلات خارج 0049-172 7823746

سازمان جوانان کمونیست:

بهرروز مدرسی دبیر سازمان 0049172 295 7603

کمیته کردستان:

رحمان حسین زاده دبیر کمیته 0046-739 855 837

محمد آسنگران روابط عمومی 0049-177 569 2413

رادیو انترناسیونال را

روی اینترنت بشنوید

www.radio-international.org

به

انترناسیونال

هفتگی

کمک مالی

کنید!